

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด	
ผู้วิจัย	กรรณิการ์ สองเมือง	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ ภูมิพันธุ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา ยุทธศาสตร์การพัฒนา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลกุกาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ 2) ศึกษาศักยภาพความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ และ 3) เพื่อศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ โดยใช้ระเบียบวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่หลากหลาย ได้แก่ การวิจัยเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม จากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 25 ราย โดยมาจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการ กลุ่มผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ กลุ่มที่สนใจการท่องเที่ยวเรียนรู้ (วัฒนธรรม) และกลุ่มตัวแทนภาคเอกชน

ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด คือ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ขาดแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานในการจัดการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ และขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนการท่องเที่ยว จากการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวของเทศบาลกุกาสิงห์ พบว่า จุดเด่นของเทศบาลกุกาสิงห์ คือ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย ส่วนจุดอ่อนอยู่ที่โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อการอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยวที่เทศบาลตำบลกุกาสิงห์ ด้านโอกาสของเทศบาลตำบลกุกาสิงห์ คือ จังหวัดร้อยเอ็ดมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยประกาศให้ปี 2551-2552 เป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวร้อยเอ็ด และด้านอุปสรรค คือ เจตคติของประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะ คนรุ่นใหม่ที่มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังอยู่ในระดับต่ำ

นอกจากนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ยัง พบว่า แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลกาสิ่งห์ คือ การเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีกลยุทธ์ดังนี้ คือ 1) สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2) พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานให้เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย 3) ระดมทรัพยากร ทั้งภายในและภายนอกชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 4) ปลุกจิตสำนึกแก่เยาวชน คนรุ่นใหม่ในเทศบาลตำบลกาสิ่งห์ ให้มีการศึกษาเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ของพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

TITLE	The Potential Development of Cultural Tourism : A Case Study of Ku Kasing Municipality , Kasetvisai District, Roi Et Province	
AUTHOR	Kanika Songmueang	
ADVISORS	Sathapon Mongkolsrisawat, Ph.D., Advisor Kriangsak Srisombut, Ed.D., Co-Advisor	
DEGREE	Master of Arts	MAJOR Development Strategy
UNIVERSITY	Roi Et Rajabhat University	YEAR 2008

ABSTRACT

The research aimed 1) to study the problems of cultural tourism at Ku Kasing Municipality; 2) to study the potential of Ku Kasing cultural tourism, and; 3) to develop the appropriate strategies for cultural-tourism management of Ku Kasing Municipality. Based on qualitative research, variety of methods were utilized in this study through document review, participatory observation, in-depth interview and focus groups. The 25 samples were selected as key informants from five group of data sources, comprised of community leaders, informal community leaders, government officers, executives from the private sector and tourists.

The results of the study found that the major problems were lack of participation from local people in the community, lack of strategic tourism plan, lack of adequate infrastructure and lack of budget for supporting tourism. According to SWOT analysis, Ku Kasing has substantial potential due to historical attractions and tradition. The weakness of its Ku Kasing poor infrastructure, has affected accessibility and satisfaction of tourists. Ku Kasing could provide opportunities for Roi Et provincial policy in terms of promoting tourism for Visit Roi Et Year 2008-2009 there would also be increased awareness of local people, especially the young generation participating in cultural tourism.

Finally, the study revealed that the appropriate guideline was community based cultural tourism. And the strategies to develop community based cultural tourism of KuKasing Municipality were as follows : 1) building partnership and networks for all organizations related to tourism; 2) improving infrastructure to satisfy target tourists; 3) mobilizing resources in and outside the community, and; 4) empowering local young people in Ku Kasing community, through learning about their traditions and historical attractions.

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ ภูมิพันธุ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.จรัส สว่างทัฬห ประธาน กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายชาญพัฒน์ ฤทธิบาล นายกเทศมนตรีกุ๊กกาสิงห์ นางจันทร์เพ็ญ พาสุข นักพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเทศบาลตำบลกุ๊กกาสิงห์ และผู้นำชุมชนทุกชุมชน ที่ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี รวมถึงเพื่อนนักศึกษาสาขายุทธศาสตร์การพัฒนากุ๊กกาสิงห์ ที่ได้ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในการศึกษาครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์ และผู้มีส่วนในการสนับสนุน ให้กำลังใจในการศึกษาแก่ผู้วิจัยทุกท่าน

กรรณิการั สองเมือง